

عنوان مقاله:

بررسی مضامین اجتماعی در شعر خلیل مطران و پروین اعتصامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

لیلا جمشیدی - استادیار دانشگاه پیام نور، گروه زبان و ادبیات عربی، نورآباد ممسنی، ایران

سمیه کاویانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

در دوره معاصر، شعر فارسی و عربی با تحولات عمده‌ای در مضمون و ساختار مواجه بود که نزدیک شدن شعر به فضای جامعه و پرداختن به موضوعات اجتماعی و مشکلات مردم، نمود بارز این تحول در اغراض و موضوعات شعری نزد شاعران فارسی و عربی به شمار می‌آید. خلیل مطران و پروین اعتصامی دو شاعر معاصر لبنان و ایران هستند که، مانند هر شاعر دیگری متأثر از محیط و اوضاع سیاسی و اجتماعی زمان خویش بوده‌اند. استبدادی که بر جامعه هر دو شاعر حاکم بوده باعث شده که آنها نقش اجتماعی خود را ایفا کنند و بسیاری از دردها و مشکلات جامعه را در شعرشان منعکس کنند. پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی و با رویکرد تطبیقی به بررسی دیدگاه خلیل مطران و پروین اعتصامی نسبت به انتقاد و اعتراض، آزادی خواهی، تحقق آرمان های جامعه، ظلم ستیزی، آگاه سازی و بیداری مردم بپردازد و در نهایت به این رهیافت انجامیده است که این دو شاعر تمام توان خویش را برای تصویر اجتماع و برکندن بنیان ظلم و جور از آن بکار گرفته اند؛ در این میان خلیل مطران، بیشتر به نمادها و اساطیر تاریخی تکیه دارد و آن را با قضایای ملی و وطنی در می آمیزد و از نوعی تلمیح و اشاره گویی و کاربرد رمز برای بیان مفاهیم سیاسی بهره میبرد؛ حال آنکه پروین با وجود استفاده از نمادها و اساطیر تاریخی در بیشتر شعرهایش به شیوه طنز و هجو مهمترین عیب های جامعه را مورد انتقاد قرار می دهد به دنبال اساس و ریشه ی تباهی ها و آفات اجتماعی است و راه رهایی و نجات را در تحصیل علم ودانش و تزکیه نفس از هرگونه آزر و حرص میداند.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، شعر، مضامین اجتماعی، خلیل مطران، پروین اعتصامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924077>

